

המשחתת שתקפה

השבוע בירי תותחים את מוצבי צה"ל העורפיים בחוף סיני. המשחתת המצרית נראית

שיגרם למצריים ולצבא המצרי, מקוה נא צר להכריח את המעצמות הגדולות להתערב מיד במצב — התערבות העשויה לדעתו להיות לטובתו. ככל שהתגובה הישראלית מתמהמהת, מגביר נאצר את עצמת הפרובור קציות שלו. הוא מחפש לעצמו צרות ומז מין מהלומה נגדית.

במלחמת הייאוש של נאצר יש בעייה אחת הדורשת הסבר. האם העובדה ש" חיילים מצרים חוצים את התעלה לאור

היום ומניחים מארבים לסיורים ישראליים אינה מהווה, נוסף להעזה שבה, גם עדות ליכולתו המבצעית של הצבא המצרי?

***

נקודת תורפה

כדי להשיב על שאלה זו יש להכיר את המבנה הטופוגרפי של התעלה. הגדה המצרית היא מישורית רחבה. בגדה שבידי

בתמונה כשהיא מלטה משני צידיה בטרפדות וספינות טילים, כאלה שליוו את המשחתת שהשתתפה במיבצע ההפגזה במוצאי שבת, עשר דקות לפני 11 בלילה. על גיורה זו הומטרו כ-200 פגזים. משחתת זו מצוידת בתותחי 130 מ"מ, המסוגלים לירות לטווח של 25 ק"מ.

ישראל מתמשכת סוללת עפר גבוהה כמעט לאורך כל התעלה. סוללה זו, ששופצה והוגבהה בידי צה"ל, מסתירה את כל הי מתרחש בצד הישראלי מעיני המצרים. כי צורה כזו יכולים כלי רכב ישראליים לנוע בדרכים ממש על שפת התעלה, מה שאין המצרים יכולים להרשות לעצמם בצד שלהם.

סיפורו של קאריקטוריסט שנקלע למארב מצרי בתעלה:

„ראיתי חייל מצרי זורק רימון לזחל"ים!"

הפלדה שלי הדוק היטב לסנטרי, הופתעתי לראות את עצמי מעריך את המצב בצלילות, לפעמים אפילו כמי שמסתכל על הנעשה מן הצד, ויורה לעבר המצרים.

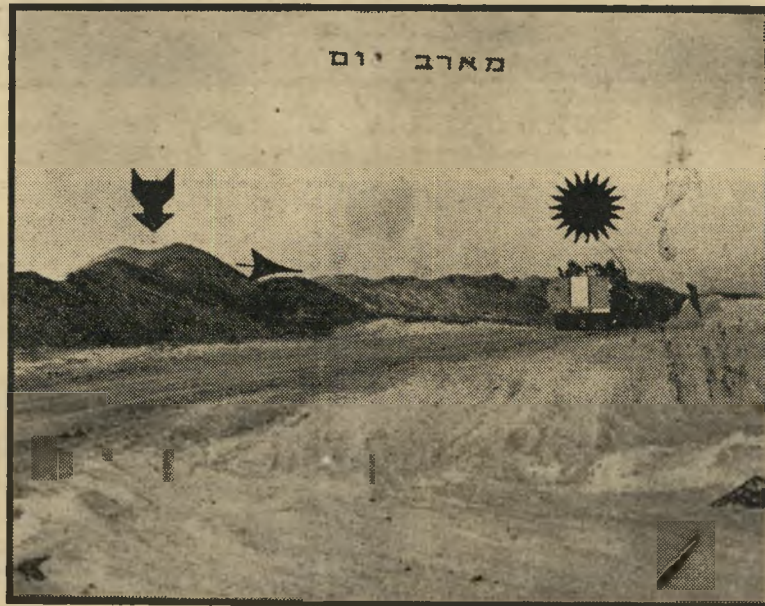
***

מאוחר יותר סיפרו לי אנשי הכוח הקדמי, כי עזרא — הבחור שעבר קדימה מהזחל שלי — היה זה שהפעיל מקלע כל הזמן. במהלך הקרב נפל לידו רימון, שזרקו המצרים מראש הסוללה. עזרא תפס את הרימון וניסה לזרוק אותו הרחק ממנו, אך הרימון נשמט מידי. הוא הספיק לקפוץ הצידה, כשהוא שומע את ההתפוצצות מקרוב. בדיוק באותו רגע פגע כדור מצרי בכובע הפלדה של עזרא, כשהוא סורט את קודקודו.

בינתיים הלך איזור התקרית והתמלא בענני עשן שחור ואבק אפור. האש המצרי רית הלהבה ופחתה, ולעומת זאת החלה הפגזה רעשנית של מרגמות. ניתן היה להבין, שזוהי אש חסיפוי שיורים המצרים מעבר לתעלה, להקל על נסיגת הכוח שלהם. לפתע, נכנס לתוך העשן ממול טנק שלנו. הוא מטפס על הסוללה, כשהוא מחפש את המצרים — ואלה כבר אינם.

הפגזות המרגמות נמשכות, ואנו חשים קדימה, לראות מה התרחש בחלקו הראשון של הסיור. הרגשת הקלה — יש כמה פצועים, אבל כולם חיים. ארגון מקפיד להזהיר את הרכב שמגיע למקום לנקוט אמצעי זהירות, מחשש למוקשים. עזרא, לראשו כובע הפלדה הנקוב בשני נקבים ודם יורד על פניו, מסביר לנו שזו רק סריטה קטנה והולך להרגיע את אחד הפצועים.

הפגזה הנמשכת מחישה את הפניו. הי הפצועים מועלים על רכב, וכל אנשי הסיור והמחלצים מצטרפים. בנקודה מרוחקת מ-איזור האש ממתין אמבולנס. צאתו של רופאים וחובשים מטפל בפצועים בוריות ובמומחיות — נותנים זריקות, מרגיעים, מתקנים אינפוזיות. הליקופטר מגיע ולוקח את הפצועים לבית החולים.

צילום בשעת קרב

צילום זה נעשה בידי יהושע (ג'קי) ג'קסון, הקאריקטוריסט של ידיעות אחרונות, שהשתתף בסיור צה"ל שנקלע לתוך מארב מצרי לאור היום בשבוע שעבר. הצילום צולם בשעת הקרב ממש, תוך חילופי היריות. במקום המסומן בחץ ועבה שכבו חיילי המארב המצרי על גב הסוללה ומשם ירו על הסיור. החץ חדק מצביע על כיוון הירי שלהם. על הדרך, מתחת לכוכב, נראה הזחל"ם. עליו הוטל רימון ובו נפצעו חמישה מחיילי הסיור.

צורות לעבר המצרים, שנמצאו על הסוללה וורקו רימונים למטה, אל הדרך ומה שעליה. האחראי על החלק האחורי של הסיור, בצלאל — צאלי, בסי פיקודו — הורה לנו לתפוס צמודי ירי ולירות על המצרים. ראינו איתם, כשהם מטילים את הרימונים אל ארגון ואנשיו. בצלאל עצמו ירה צורות

יהושע (ג'קי) ג'קסון, הקאריקטוריסט של „ידיעות אחרונות", היה בשירות מילואים, נמצא ב" סיור שינרתי של צה"ל לאורך תעלת סואץ, שעה שהסיור הותקף על-ידי מארב מצרי בגיורה הצפוי נית של התעלה. תוך כדי קרב הוא הספיק לצלם כמה תמונות בין ירי לירי. מספר ג'קי על מה שהתרחש:

מוקשים על הדרך! צעק ארגון, מפקד הסיור. צעק החייל שלידי.

השניים התכופפו, והחלו לירות שמאלה ולמעלה, לעבר ראש הסוללה, שהתרוממה בצמוד לדרך שבה נענו. מהסוללה נזרקו רימונים למטה, אל הדרך.

הכל קרה תוך חלקי שניה. מה שהיה לפני רגע סתם עיוד-סיור אחו, שבו נמצאתי כאיש מילואים, הפך לקרב של צורות-אש ונפצירימונים מטוח קצר ביותר.

מאוחר יותר, שיחורתי לעצמי את ההתי-חלה: תנועה של סיור בקטע של הדרך העוברת לאורך הסוללה, במקביל לתעלת סואץ, צפונית לקנטרה. הדרך כאן ממש דבוקה לסוללה, שגובהה כחמישה-שישה מטרים. הסוללה עצמה צמודה לתעלה, אר-נוף, מפקד הסיור, נסע בזהלם שהיה בחלקו הראשון של הסיור. אני נמצאתי בזהלם אחר, יותר מאוחר.

***

משכנו בתנועה צפונה. עיסוקי האזרחי, כציר קריקטורות וכעורך גרפי של „ידיעות אחרונות", גורר אותי למחשבות כיצד אפשר לתת לסיור זה ביטוי בסדרה של ציורים. הקריאות „מוק" שים על הדרך! ו„אויב" קטעו מחשבות אלו בכתאחת. תוך שניות, כבר היו כל האנשים בחלקו הקדמי של הסיור יורים